גיליון הורים פרשת וַיֵּצֵא

בפרשה מספר נושאים מרכזיים : היציאה מבאר שבע , סולם יעקב , הפגישה של יעקב על הבאר עם רחל , עבודתו של יעקב ובנין ביתו ובסוף הפרשה על הבריחה מלבן והחזרה לארץ ישראל

לקראת השבת מצורפים שמונה סיפורים (נעשה מאמץ להביא סיפורים על מנת שתהיה אפשרות לגוון ולהתאים את הסיפור לפי הצורך החינוכי במשפחה או בכיתה)
סיפור א'– ישועה מיידית וישועה מתמשכת
סיפור ב'– הסכמה של רשע - מזימה היא!
סיפור ג' – "בסיעתא דשמיא"
סיפור ד'– הוּא זְיוָהּ הוּא הֲדָרָהּ, יָצָא מִשָּׁם פָּנָה זְיוָהּ פָּנָה הֲדָרָהּ
סיפור ה' – זכות אבות תגן עלינו
סיפור ו' – שמירה מתמדת של הקב"ה
סיפור ז' – קיום התורה בארץ ישראל.
סיפור ח' – הכנסת האורחים של אבותינו הקדושים
מומלץ לספר את הסיפורים עם המסר מוכן מראש ולהרחיב ולהתאים לצורך של הילדים במשפחה.
שבוע טוב ושבת שלום

סיפור א' לשולחן שבת

ישועה מיידית וישועה מתמשכת
כתוב בפרשה "... ושמרתיך בכל אשר תלך .....כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך" מדוע ה' אמר ליעקב שלא יעזבהו, "עד אשר יעשה את מה שדיבר לו", וכי אחר כך כן יעזבהו? נראה עפ"י הסיפור, מה מבטיח הקב"ה ליעקב:
מעשה בחסיד עני מרוד, בעל משפחה ברוכת ילדים, שהגיעה בתו לפירקה להינשא, ולרש אין כל .כל בחור שהגיע לבחון את השידוך המוצע לו, ברגע שראה כי אין שום נדוניה עזב והלך לחפש לו הצעה אחרת. לימים הגיע בחור טוב, שהיה מוכן לשאת מיד את בתו לאשה, אך דרש מינימום של נדוניה, אחרת לא תוכל להתקיים החתונה .מרוב צערו, החליט אביה לנסוע לרבו, האדמו"ר שגר בעיר הגדולה, בכדי לקבל ברכתו ולשמוע ממנו עצה. הגיע החסיד לרבו, סיפר בדמעות שליש את מצבו הקשה, ובקש את ברכת רבו. אמר לו הרב, לך תקנה כרטיס הגרלה, ובעזרת ה' אתה תזכה בהגרלה בה הפרס הראשון הוא עשרת אלפים רובל, וכך תוכל להיוושע. שמע החסיד בקול רבו, ופנה מידית לקנות כרטיס הגרלה שעלה 5 רובלים. אך מה מאד התאכזב לשמוע כי ההגרלה תתקיים רק בעוד שלושה חדשים, בעוד הוא צריך את הכסף לחתונה באופן מיידי, אך אותו חסיד האמין באמונה שלימה כי ישועתו קרובה, שהרי כך שמע בפירוש מפיו של האדמו"ר. בדרכו הביתה, התאכסן בלילה בפונדק דרכים, באותו פונדק היה גם שר גוי שהיה לו גם כרטיס הגרלה, והנה בלילה הוא חולם, כי בפונדק נמצא יהודי שהכרטיס שלו יזכה בהגרלה. התעורר השר, ואמר, חלומות שווא ידברו. חזר לישון, ויחלום שנית אותו חלום. קם בבוקר, ושלח את משרתו לבדוק אם יש יהודי בפונדק, קרא לו אליו ושאלו האם יש בידו כרטיס הגרלה, השיב היהודי בחיוב, ואז ביקש ממנו השר כי יחליפו כרטיסים. סירב היהודי לבקשת השר, אך השר לא הרפה והציע להוסיף לו גם את מחיר הכרטיס בנוסף להחלפת הכרטיס עצמו. המשיך השר והוסיף כסף תמורת החלפת הכרטיסים, עד שהגיע לסכום של אלף רובל, אך החסיד בשלו, המשיך בסירובו גם להצעה זו, ביודעו כי רבו הבטיח כי הוא יזכה בפרס הראשון. קצף השר הגוי, והחליט להחליף את הכרטיסים בעל כורחו של היהודי, ובכדי לרצותו, נתן לו את אלף הרובל שהבטיח לו. הצטער החסיד כי הוחלפו הכרטיסים בעל כורחו, אך התנחם כי לפחות יש בידו אלף רובל בהם יוכל לעשות את חתונת בתו. אכן שב האיש לביתו וחיתן את בתו בנחת . עברו שלשה חדשים, והנה מתברר כי כרטיס ההגרלה שבידו של החסיד, שהיה לפני כן בידו של השר הגוי, הוא הכרטיס שזכה בהגרלה, ובין רגע הפך החסיד לעשיר מופלג. נסע החסיד לרבו וסיפר לו את השתלשלות הדברים. חייך האדמו"ר ואמר לחסיד המאושר, דע לך! ראיתי שאתה זקוק לשני ישועות, ישועה מיידית לחתן את הבת, וישועה לטווח ארוך להוציא אותך מהעוני בו אתה שרוי, לפיכך התפללתי לה', והתגלגלו הדברים שקיבלת ישועה מיידית מהגוי לחתונה, וישועה קבועה לכל ימי חייך .
כך אצל יעקב אבינו, זקוק היה לישועה מיידית, מעשו אחיו הרודף אותו, אך זקוק היה גם לישועה קבועה בהמשך הדרך מלבן הארמי, אצלו הוא צפוי לחיות עשרים שנה, ואח"כ עם יוסף וכו', לפיכך אומר לו ה' "לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך", שלא יחשוב יעקב שבישועה הזמנית שיושיע אותו ה' מעשו הרשע, בכך מסתיימת ברכת ה' עליו, אלא אדרבא, לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את כל אשר דברתי לך, דהיינו "והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך" גם ישועה מידית מלבן הארמי, וגם ישועה לכל המשך חיי יעקב

סיפור ב' לשולחן שבת

הסכמה של רשע - מזימה היא!
יעקב אבינו עובד את לבן ארבע עשרה שנים "תמורת" לאה ורחל ולאחר לידת יוסף פונה אל לבן ומבקש לקבל שכר על המשך עבודתו:"... וְעַתָּה מָתַי אֶעֱשֶׂה גַּם אָנֹכִי לְבֵיתִי". יעקב מבקש את שכרו הנראה לָלָבָן כשכר זעום ומיד משיב ליעקב: "וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי כִדְבָרֶךָ!" מפרש רש"י: שכאשר לבן שמע כי זה מעט השכר שיעקב מבקש, מיד אמר: "לו יהי כדברך" – הלוואי שתחפוץ בכך!.
שואל ה"בן איש חי" לכאורה קשה איך יתכן שלָבָן הרשע שהיה צר ורע עין, יודה בכך שהשכר מועט?!...
הדבר יובן על פי משל למה הדבר דומה: למלך אחד היו שני שומרים שהיו ממונים על חדר אוצרות המלך. ביתן מיוחד הקצה להם המלך בחצר הארמון שם דרו השניים, האחד שמו ניתאי והשני שני גיתאי. בחצר האוצרות היו מסודרות זו על גבי זו תיבות נעולות מלאות בכל אוצרות תבל, אבנים טובות ומטבעות זהב כלים יקרים ופנינים ועוד כהנה וכהנה... את מפתחות התיבות הללו, לא מסר המלך לאיש אלא היה נושאם עימו לכל מקום אשר הלך. פעם אחת מצא גיתאי מפתח של אחת התיבות... מיד הטמין אותו בחיקו וחיכה לשעת הכושר. הוא רצה לגנוב מהאוצרות, אלא שחשש מאד מפני חברו ניתאי שגם הוא היה אדם מפוקפק והרי הדין בממלכה "דין פרוטה כדין מאה". מי שגונב דבר קטנינעש בעונש חמור כמו מי שגנב דבר יקר... לילה אחד, גיתאי שהחזיק את המפתחות לתיבות , הניח בביתן שבו היו מלכודת נחמדת- גביע יקר שהיה שייך לו. ניתאי שותפו למשמרת, ראה את הגביע וחמד אותו. הוא לא התגבר על יצרו והתקרב בלילה בלאט כדי לגנבו. גיתאי בעל הגביע והמפתחות היה כל העת עם עיניים עצומות וכך איפשר לגיתאי לגנוב את הגביע... למחרת בלילה בא גיתאי עם המפתח לחדר אוצרות המלך וביקש לגנוב משם. "מה אתה עושה?!" – הרעים עליו ניתאי בקולו – "אתה מבקש לגנוב מהמלך?!"
"ומה עשית אתה עצמך בליל אמש?!" – שאל גיתאי – "האם לא גנבת?!... ומה ההבדל בין גונב מן המלך לגונב מאדם פשוט? גניבה היא גניבה בכל מקרה!" . נמצא כי הניח גיתאי שיגנבו ממנו כדי שיוכל למחר לגנוב כפל כפליים...
והנמשל - רבותינו לימדונו כי גזל מן הגוי חמור מאד כי בשעה שיהודי גוזל מגוי, שרו של הגוי שבשמיים מקטרג על היהודים וכך גונב ונוטל משפע הקדושה השמורה לבני ישראל!
לבן השתוקק שיעקב יגזול ממנו דבר מה כדי שיוכל לגזול בחזרה. אולם איך אפשר לגרום ליעקב הצדיק שיגזול?!
לזאת טיכס לבן הרשע עצה וכך חשב בליבו: הן ליעקב אין מאומה, ואם כן מוטב לי שיהיה אצלי שומר שכר שעל פי דין הוא חייב בגניבה ואבדה, ואם ייגנב דבר מה מעדרו מוכרח יהיה לשלם לי, ומכיוון שאין לו לשלם, וודאי שייאלץ לכפור ויכחיש את דבר הגניבה... זה הוא גזל גמור! ולכן מיהר לבן הרשע והסכים לשכר שביקש יעקב לעצמו. יעקב אבינו לא נפל בפח שטמן לו לָבָן הרשע שהרי היה ירא שמים ולא שלח את ידו בגזל.

סיפור ג' לשולחן שבת

"בסיעתא דשמיא"
יעקב אבינו היה איש תם יושב אהלים ועפ"י ציווי רבקה אמנו הוא יוצא לחרן. בדרכו לחרן נטמן בבית מדרשם של שם ועבר לעוד ארבע עשרה שנה. לאחר שהתמלא בחיי רוח יוצא יעקב להתמודד עם חיי העולם הזה אצל לבן הרשע . ועל הפסוק בספר משלי "חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתייצב" (משלי כ"ב) נלמד מעשה על רבי חנינא בן דוסא שהיה עני גדול ומתוך עניותו צמחה גדולתו שמובא בגמרא ש"הכל נזונין בזכות חנינא, וחנינא די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת."
ר' חנינא בן דוסא את ראה בני עירו מעלין נדרים ונדבות לירושלים, הצטער ואמר: כולם מעלין לירושלים נדרים ונדבות ואני איני מעלה כלום ? מה עשה? יצא למדברה של עירו, וראה שם אבן אחת ושיבבה וסיתתה ומרקה (סיתת ועשה אותה חלקה ובהירה) , ולאחר מכן אמר עלי להעלותה לירושלים. ביקש לשכור לו פועלים נזדמנו לו חמישה פועלים. אמר להם: מעלין לי אתם אבן זו לירושלים? אמרו לו: תן לנו חמישים סלעים ואנו מעלים אותה לירושלים(ביקשו סכום עצום). רצה ליתן להם אבל לא היה לו לפי שהיה עני מרוד, הניחוהו אותם פועלים והלכו להם. זימן לו הקדוש-ברוך-הוא חמישה מלאכים בדמות בני אדם, אמר להם: מעלים אתם אבן זו? אמרו לו: תן לנו חמישה סלעים בלבד ואנו מעלין לך אבנך לירושלים, ובלבד שתתן ידך ואצבעך עמנו. נתן ידו ואצבעו עמם, ונמצאו עומדים בירושלים. ביקש ליתן להם שכרן ולא מצאן. נכנס ללשכת הגזית ושאל: לאן נעלמו אנשים שהעלו לי את אבני לירושלים? אמרו לו הסנהדרין: כנראה שמלאכי השרת העלו אבנך לירושלים. וקראו עליו את המקרא הזה: "חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתייצב" - לפני מלאכים יתייצב.
ושאלה גדולה , מה שייך במעשה זה דרבי חנינא הפסוק "איש מהיר במלאכתו", וכי איזה מהירות וזריזות ראינו במעשה זה?
אלא נתבונן מה היה בדעתו של רבי חנינא בן דוסא, הלא במחשבה ראשונה היה לו לעלות בדעתו שגם אם יסתת אבן הלא אין לו מי שיעלה לו לירושלים, ואם כן אין ביכולתו לבצע את כוונתו ולהשלימה ולכן לכאורה חבל להתחיל את המלאכה בכלל. אולם רבי חנינא בן דוסא דחה את המחשבה והבין שלא זו הדרך. וזהו "איש מהיר" הנאמר ברבי חנינא, שלא התמהמה עד שיתאפשרו לו כל האמצעים לגמור המעשה , אלא "מיהר" בתחילת מלאכתו לעשות את אשר ביכולתו גם קודם שיראה וידע כיצד יהא בסופו וידע כי הקב"ה יסייע בהשלמת המלאכה .
כך בכל דבר. אנו חייבים לעשות השתדלותנו במעשה, על אף שנראה קושי גדול בתחילה , נשים בטחוננו בקב"ה שיסייע בידנו להשלים את המלאכה.

סיפור ד' לשולחן שבת

על הפסוק :" וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע " , מובא במדרש רבה: "רַבִּי עֲזַרְיָה בְּשֵׁם רַבִּי יְהוּדָה בַּר סִימוֹן וְרַבִּי חָנִין בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר רַבִּי יִצְחָק אָמַר כְּשֶׁהַצַּדִּיק בָּעִיר הוּא זְיָוהּ הוּא הֲדָרָהּ, יָצָא מִשָּׁם פָּנָה זְיָוהּ פָּנָה הֲדָרָהּ"
ומסופר שרבי לוי יצחק מברדיטשוב נאלץ היה לעזוב את העיר ז'ליכוב בגלל מתנגדיו.
לעג לו אחד ממתנגדיו: חז"ל אמרו שיציאת צדיק מן העיר עושה רושם, פנה הודה ,פנה זיוה, פנה הדרה, ואני איני רואה שז'ליכוב נראית פחות הדורה מבתחילה. ענה לו רבי לוי יצחק : לכאורה גם אברהם ויצחק עזבו את מקומותיהם, ובהם לא דרשו כך ("יָצָא מִשָּׁם פָּנָה זְיָוהּ פָּנָה הֲדָרָהּ") , אלא כשיעקב עזב את באר שבע נשארו שם צדיקים כמו יצחק ורבקה, וצדיקים מרגישים ביציאתו של צדיק, אבל כשאברהם ויצחק עזבו מקומותיהם ,לא נשאר שום צדיק ולכן לא עשה רושם, כי הרשעים אינם מרגישים בחסרון הצדיק.
אותו מתנגד כבש ראשו בקרקע וביקש את סליחתו של הרב.

סיפור ה' לשולחן שבת

זכות אבות תגן עלינו
יעקב אבינו מלמדנו כיצד ניתן לפעול ולעשות חיל בעולם הזה עם רשעים המחופשים לצדיקים מתוך קדושה ומתוך לימוד התורה וגם כשזו נראית משימה ארוכה אל לנו להתייאש ולנסות ללמוד מדרכי אבותינו בדורנו . דרכו של יעקב אבינו ראויה היא לעמוד לנגד עיננו כמו גם דרכי הנהגותיהם של אברהם אבינו ויצחק אבינו ומשמשים לנו מצפן לבחירת הדרך .
משל לעשיר מופלג שהיה לו בן יחיד, בבן זה תלה כל תקוותיו, אבל הבן היה קל דעת וכילה ממון אביו בהבלים ובעסקים מפוקפקים, צבר הפסדים ושקע בחובות, והאב השקיע סכומי עתק לחלצו. כך נקפו ועברו השנים, הבן צבר חובות והאב טורח לכסותם, והאדם כידוע אינו חי לעולם, בהגיע שעתו של האב קרא לבנו ואמר לו: "ככל שהיית מכלה את ממוני, כך הוספתי וצברתי הון, עתה עובר הממון לרשותך. יודע אני שבמהרה תכלהו ותאבדו בעסקים כושלים והימורים מפוקפקים, ויודע שתמכור נכס אחרי נכס לכסות את החובות עד שלא ישאר בידך מאומה, על כן אני מצווך לאמר: הזהר והישמר לבל תמכור את הבית ואת הגן סביבו, כי נחלת אבות הם, ויהיו לך לפליטה, אם תשמע לקולי, תוושע", ככלותו לצוות עצם את עיניו ונפטר . כאשר קם הבן מאבלו נפתחו בפיו אופקים חדשים, הונו הרב של אביו עמד לרשותו, חבריו מילדות, שלא היו אנשים הגונים, הפכו לו לוועדת חנפנים ומתווכים מפוקפקים וסיבכו אותו בעסקה כושלת אחת אחר רעותה כאשר דאגו לעצמם לרווחים בתיווך על העיסקאות. וכאשר חזה אביו, כן היה, עד מהרה עלה כל העושר בעשן, והוא נותר עם חובות גדולים, מכל כל נכסיו. למרות כל זאת, את צוואת אביו שמר, נותר ברשותו רק הבית הריק מוקף הבוסתן הענק.
לאחר שהנושים מיררו את חייו, החליט לשנות את דרכיו ולהפסיק לכלות את זמנו עם חבריו הפוחזים, ו"לשרוף" את כספו על הנאות חולפות. ההחלטה הייתה קשה כיוון שכעת כבר לא הייתה פרוטה בכיסו.
יום אחד ירד לטייל בבוסתן וליבו דווי, אמר לעצמו: אילו היה אבי מניחני למכור לפחות את הבוסתן?, מילא הבית הוא נחלת אבות, אבל הבוסתן סביבו, מה ערכה אילו הייתי יכול למכור את מחציתו, אם לא את כולו, הייתי מכסה חלק מהחובות ופורק מעלי את עול הנושים, אך חזקה עליו פקודת אביו. "אני כ"כ מתגעגע לחוכמתו של אבי ועצותיו לצאת מכל צרה. מדוע לא הקשבתי בקולו בחייו?"
כך הלך קדורנית והנה הבחין בסימן החרוט בגזע עץ .התקרב וראה שהעפר במקום שונה, קרע על ברכיו וחפר ומצא ארגז עם מטבעות זהב שאביו טמן עבורו לעת צרה ומכתב בתוכו. פתח הבן את המכתב ודמעות עלו בעיניו: "ידעתי בני, ידעתי . הרי שכל זמן שהכסף היה בידך לא תגיע לבוסתן אלא אתה תהיה עסוק בביזבוזו להנאות העולם הזה. כעת שהינך חסר כל, באת לכדי קושיה מתוך צער "כיצד הגעתי למצב הזה? ומדוע אבי לא רצה שאמכור את הבוסתן? . שים נא על לבך את כל הדברים שלימדתיך ויהי רצון שהקב"ה ישלח לך ברכה מחדש". שמח מאד על חוכמתו הרבה של אביו , כיסה את כל חובותיו ועוד נותר לו ממון רב מהאוצר וחזר ללכת בדרכי אביו והפך להיות לעשיר מופלג
והנמשל: האבות הקדושים יצרו נכסים רוחניים כה רבים ,והנחילו אותם לדורותיהם אחריהם לעולמי עד "מעשי אבות סימן לבנים", כמו שאמר משה רבנו לאחר חטא בעגל בתחינתו לקב"ה "זכור לאברהם יצחק וישראל עבדיך" .
בכל דור ודור נותר אוצר חבוי הטמון עבורנו "זכות האבות" ואותה הזכות שלא תמה באורך גלותנו , קושרת אותנו לקב"ה בהבטחותיו לאבות והיא הנותנת לנו את הכיוון להמשיך להתמודד בדרך ה' .

סיפור ו' לשולחן שבת

שמירה מתמדת של הקב"ה
בחלומו של יעקב מבטיח הקב"ה ליעקב "...כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ "
ומסופר כשהיה רבי דוד משה מטשארטקוב ילד קטן בן שלש שנים, שהה בחדר שחיכו בו אנשים להיכנס אל אביו הרה"ק מרוזין זיע"א, הגיע יהודי אחד שגם רצה להיכנס ,לפני שהוא נכנס שאל אותו הילד: מה ברצונך לבקש מאבא ?השיב היהודי, הנני זקוק לברכת ישועה. בקשו הילד שכשיצא מהרבי, יאמר לו מה אמר לו הרבי, לאחר שיצא היהודי שאלו הילד: מה אמר לך אבא? השיב היהודי, הרבי אמר שהקב"ה יעזור, הוסיף הילד ושאל : ומה יהיה עד אשר הקב"ה יעזור?. אינני יודע ענה היהודי, א"כ חזור נא לאבא

ושאל אותו, אמר הילד , חזר היהודי אל הרבי ושאל את שאלתו של הילד. השיב לו הרה"ק מרוזין זיע"א ואמר :הקב"ה יעזור גם עד אשר יעזור , ופסוק מפורש הוא כמו שאמר ליעקב אבינו ע"ה " כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ ", כלומר, אעזור לך אף לפני שעשיתי את אשר הבטחתי לך

סיפור ז' לשולחן שבת

יעקב אבינו לאחר שמתעורר מהחלום הסולם, פונה בנדרו אל הקב"ה :"... וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבֶגֶד לִלְבֹּשׁ, וְשַׁבְתִּי בְשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי..." . ליעקב אבינו היה צער גדול בעזיבת ארץ ישראל שאין קיום התורה ראוי אלא בארץ ישראל.
ומסופר על הגאון רבי מרדכי שרעבי זצ"ל, שהשתוקק כבר מילדותו לעלות לארץ הקודש, אך נבצר ממנו למלא את תשוקתו בגלל סיבות שאינן תלויות בו, וכה העיד על עצמו בפני תלמידיו, שבכל יום ויום בתפילת שמונה עשרה כשהיה מגיע לברכת "בונה ירושלים", היו זולגות מעיניו דמעות ומרטיבות את הסידור שבו התפלל ,מגודל תשוקתו להר ציון, אך כאשר זכה להגיע לארץ ישראל חדלו הדמעות. (הרב שרעבי). ומסופר על יהודי אמריקאי אחד, שבא לארץ ישראל מתוך מחשבה תחילה להשתקע בה, ואחר כך התחרט והחליט לחזור לארץ ובא אל הרב לקחת ממנו ברכת פרידה. על שאלתו של הרב: מדוע עוזב הוא פתאום את הארץ? ענה היהודי מתוך מרירות לב ונפש: רבי ,נמאסו לי החיים כאן בארץ ישראל. איני יכול לסבול את ההפקרות הדתית, חילול השבת וחילול הדת, שהתפשטו כל כך בין החלוצים והקבוצות, ומשום כך החלטתי לצאת מן הארץ ולחזור לאמריקה. הדברים האלה, שיצאו מפי יהודי תמים מתוך זעזועי נפש אדירים, הרעישו וזעזעו את מיתרי לבו של הרב, אבל הוא התאפק, ומתוך חיוך קל פנה אל היהודי ושאל אותו למקום מגוריו באמריקה – . ביתי - ענה היהודי האמריקאי – הוא בעיר דנוור אשר במדינת קולורדו שבארצות הברית. ומתוך גאווה פטריוטית מיוחדת התחיל לתאר לפני הרב את העיר ואת יופיה: הרים סביב לה, אוירה צח ונעים מאוד .אין בתוכה סמטאות צרות ומלוכלכות – הוסיף מתוך לגלוג – כמו כאן בירושלים. שם רחובות רחבים, בתים גדולים ומהודרים, חשמליות רצות בכל רחבי העיר...הוא המשיך לדבר מתוך התפעלות על יופי הטבע שמסביב לעיר דנוור, אבל הרב הפסיקו באמצע ואמר לו בקול רציני: כמדומני שבעיר דנוור ישנם הרבה אנשים חולים במחלת השחפת. מפי שד"ר אחד בירושלים, שזה לא כבר חזר משם לכאן, שמעתי כי הוא בעצמו בהיותו בעיר דנוור, נפגש עם הרבה אנשים חולים במחלות כרוניות ומסוכנות, ללא כל תקווה להרפא, ואם אמת בפיך כי אקלימה של דנוור הוא מבריא ומחלים, מדוע נמצאים בתוכה כל כך הרבה חולים? – האם חושב כבוד תורתו –ענה היהודי האמריקאי מתוך התמרמרות חשאית – כי אותם החולים שבעיר דנוור הם ילידי המקום? כל אלה הם אנשים שגרו בערים אחרות משוללות אויר ושמש ,שמה ניגפו במחלה קשה זו, ועל פי פקודת הרופאים באו לדנוור כדי לשאוף ולהנות מאוירה הצח ולהחלים .כמובן – הוסיף האיש לדבר – ישנם כאלה בתוך הבאים שמחלתם היא ממושכת. הם הזניחו את מחלתם ואחרו לבוא. ריאותיהם הנן כבר חדורות חיידקים ולהם כמעט שאין תרופה. עם חולים כאלה בודאי נפגש השד"ר ברחובות דנוור, ובתמימות טעה לחשוב, כי העיר אשמה במצבם האומלל של החולים הכרוניים האלה. התמים הזה לא ידע כי דוקא עיר זו באוירה המבריא, הביאה מרפא והצלה לאלפי חולים מסוכנים, שבאו לשם מכל קצוי הארץ. הרב הפסיק את שטף דבריו של היהודי האמריקאי, והחזיר לו בניחותא: השמע לאוזניך מה שפיך מדבר! גם ארצנו הקדושה אוירה מחכים ומבריא ,ואליה באו ובאים יהודים אומללים מכל ארצות הגולה ,אשר האויר הטמא של ארצות זרות ונוכריות השפיע לרעה על רוחם ונפשותם, הרעיל את נשמתם, והללו עלולים היו חלילה להטמע ולהדמע בין הגויים ולמות מיתה רוחנית גמורה על אדמת נכר, אבל רופא חולי עמו ישראל הקדים רפואה למכה ונפח בהם נשמת חיים ואהבה וגעגועים לארץ ישראל, והם באים למקום מרפא זה לשאוף אויר ורוח ואם רואה אתה כל כך הרבה חולים ,חולי רוח ונפש בארץ קדשנו, הלא הם ילידי חוץ, ולולא מהרו לבוא הנה, כי אז סכנה היתה צפויה להם שם, בארץ מגורתם להתבולל לגמרי בין העמים. חולים מסוכנים הם, אבל בבואם הנה, עלינו לטפל בהם, כשם שמטפלים אצלכם בדנוור בחולי השחפת. נוסדו גם פה מוסדות קודש סניטרים רוחניים לזכך ולטהר את נשמתם, ואני מאמין באמונה שלמה כי אוירה של ארץ ישראל ישפיע על רבים מהם לטובה ולברכה ולבריאות גופם ונשמתם גם יחד .
מהסיפור נלמד שגם שהמציאות בארץ ישראל נראית לא שלמה, עלינו להבין שאנו בדרך תיקון של עם ישראל להשיל מעלינו את שיכבת עור הגלות שנדבקה בנו ולחזור בצורה שלמה לקשר עם הקב"ה .

סיפור ח' לשולחן שבת

מה בין "הכנסת האורחים" של לבן הארמי, שהעביד עשרים שנה את קרובו בפרך, לבין הכנסת האורחים של אבותינו הקדושים? הגאון רבי חיים טולידאנו זצ"ל, רבה של "סאלי" שבמרוקו, נהג לארח על שולחנו עוברי אורח בשבתות ובחגים, ולא מצא מנוח עד שהשיג את האורח. אך פעם, בערבו של חג השבועות, לא נמצא אורח. הורה הרב למשרתו שיחפש בכל רחבי העיר. לפנות ערב חזר המשרת והודיע ,שלא עלה בידו למצוא אף אורח. אמר לו הרב: "חפש שוב, בדוק בכל מקום, לך אף לבית הקברות!". עשה כדבריו, פשפש ולא מצא, והחליט לבדוק בבית הקברות. להפתעתו, מצא יהודי זר יושב בין המצבות ,פניו נתונות בכפות ידיו וכל גופו מזדעזע בבכי מר. הזמינו המשרת להתארח אצל הרב, והאיש לא שעה לדבריו. שב המשרת וסיפר את סיפורו, לבש הרב את אדרתו, לקח את מקלו, ומיהר לבית העלמין .מצא שם את היהודי הבוכה והפציר בו שיחדל מבכיו בגלל קדושת היום הממשמש ובא, ויתלווה אליו לביתו. והיהודי אינו מגיב, ממאן להינחם. אמר לו הרב: "הסר דאגה מלבך ובוא עימי - ואני נשבע שאצילך מרעתך!". כיון ששמע כך, קם והלך עם הרב, ובדרכו סיפר את סיפור. מתושבי "סאלי" הוא, ולפני שנים רבות יצא מביתו למצוא את פרנסתו מעבר לים. ה'

שלח ברכה במעשיו. הוא חסך הון רב, ועתה שב לעירו. האוניה עגנה בנמל, והנוסעים הורדו לסירה שתובילם ליבשה .כששילשלו את הארגז עם כל הונו, ניתק החבל והארגז צנח לים! כל עמלו עלה בתוהו! עני ואביון הוא ואפילו לא יודע היכן משפחתו! נדהם הרב - הוא נשבע לעוזרו, מה יעשה? חשב למכור את ביתו ורכושו ולתיתם לאיש, אבל הוברר לו שכל הונו לא יגיע למחצית הסכום. פנה הרב אל הנמל, וביקש לראות את המקום בו נפל הארגז. או אז עמד לפני קונו בתחינה נרגשת .לפתע השתנו פני הים, רגשו וסערו, והארגז צף מתהומות הים ונסחף אל החוף. שש האיש ושמח, ונשא את ארגזו היקר אל בית הרב. שאלה אחת ניקרה בליבו והציקה לו: מה שלום רעייתו? שאל הרב לשמה ,ולהפתעת שניהם , הסתבר שהיא עובדת היא בבית הרב ומשתכרת שם למחייתה בהמתנה לבעלה שעל קיומו לא סיפרה לאף אחד ...!

מתכוננים לפרשה תשובות לשאלות :

סולם יעקב

יעקב אבינו יוצא בציווי יצחק ורבקה, לאחר שקבל את הברכות בחכמה מיצחק לכיוון חרן. בדרך נשאר ללמוד ארבע עשרה שנה בבית מדרשם של שם ועבר וממשיך לחרן

1. ויצא יעקב מבאר שבע..." - מדוע נכתב "ויצא" ולא "וילך יעקב חרנה"? (רש"י כח,י) שיציאת צדיק מן המקום עושה רושם, שבזמן שהצדיק בעיר, הוא הודה,הוא זיוה, הוא הדרה, יצא משם, פנה הודה, פנה זיוה, פנה הדרה.
2. בעת שקיעת השמש יעקב מגיע למקום כלשהו ולן שם. מהו המקום לפי רש"י?(רש"י כח,יא) הר המוריה
3. מאלו מילים לומדים שהמקום שבו לן יעקב, נבחר במיוחד? (רשי, כח, יא) מהמילים כי בא השמש. היה לו לכתוב ויבא השמש וילן שם, כי בא השמש משמע, ששקעה לו חמה פתאום שלא בעונתה כדי שילין שם
4. כשיעקב אבינו רוצה לישון הוא לוקח "מאבני המקום וישם מראשותיו" . כאשר הוא משכים כתוב :"ויקח את האבן אשר שם מראשותיו" . מה לומדים חז"ל? (רש"י כח,יא) יעקב לקח אבנים ושם מסביבו להגנה מפני חיות רעות והאבנים החלו לריב על מי יניח הצדיק את ראשו ומיד עשאן הקב"ה אבן אחת.
5. מה לומדים מהפסוק "וישכב במקום ההוא" (רש"י כח יא) .לשון מעוט, באותו מקום שכב, אבל י"ד שנים ששמש בבית עבר, לא שכב בלילה, שהיה עוסק בתורה
6. יעקב אבינו רואה בחלום סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה ומלאכי ה' עולים ויורדים בו. מי הם העולים ומי הם היורדים?(רשי כח, יב) מלאכים שליווהו בארץ, אין יוצאים חוצה לארץ ועלו לרקיע, וירדו מלאכי חוצה לארץ ללוותו:
7. "והנה ה' נצב עליו" .הקב"ה מברך את יעקב, השלימו:
בברכת הארץ: "הארץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ־לְךָ אֶתְּנֶנָּה ולזרעך .." (כח,יג)
בריבוי בנים ובנות: "והיה זרעך כַּעֲפַר הָאָרֶץ, וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה ונגבה.." (כח,יד)
בזכות לברך לכל העולם:"ונברכו בְּךָ כָּל־מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה ובזרעך". (כח,יד)
בשמירה בגלות: "ושמרתיך בְּכֹל אֲשֶׁר־תֵּלֵךְ וְהֲשִׁבֹתִיךָ אֶל־הָאֲדָמָה הזאת (כח,טו)
הבטחה לקיום הברכה: "כי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם־עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי לך . (כח,טו)
8. והנה ה' נצב עליו" .הקב"ה מברך את יעקב ומבטיח לו את הארץ. מה רמז ה' ליעקב במילים "אשר אתה שוכב עליה"?(רשי, כח,יג) קיפל הקב"ה כל ארץ ישראל תחתיו,רמז לו שתהא נוחה ליכבש לבניו
9. "ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה"(כח,יד). השלימו את ארבעת הרוחות. ימה – מערב, קדמה- מזרח, צפונה – צפון, נגבה – דרום
10. בפסוקים כ"כא' יעקב נודר נדר. התאימו בין הנדר לבין ההבטחות שהבטיח ה' ליעקב המופיעות בפסוק טו'. (רשי, כח, כ)

נדר יעקב- כח, כ-כא	הבטחת ה' – כח, טו
"יהיה אלוהים עמדי"	" והנה אנוכי עמך"
"ושמרני בדרך"	"ושמרתיך בכל אשר תלך,
"ונתן לי לחם לאכול"	"לא אעזבך" והמבקש לחם הוא קרוי נעזב, שנאמר ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם.
"ושבתי בשלום"	"והשיבותיך אל האדמה"

11. ליעקב מוצמד התואר 'אביר' בתהילים 'אביר יעקב'. מדוע? (בעל הטורים כח,כ) יעקב היה הראשון שנדר נדר, ובזכות הכח והאומץ שהיה לו, הוא נקרא אביר.גם הכינוי מוזכר בהקשר של נדר - 'נדר לאביר יעקב'.

12. יעקב נודר נדר. מה תהיה האבן אשר שם מצבה ומה יעשה עם הממון? (כח,כב) בית אלוהים , יתן מעשר

המפגש של יעקב ורחל

לאחר הבשורות הטובות מהקב"ה יעקב נשא רגליו לחרן, לביתו של לבן אח של רבקה אמנו, יעקב מגיע אל באר המים ליד חרן ושם רואה שלושה עדרי צאן מחכים ליד הבאר. יעקב מנסה לברר פרטים על לבן דודו.

1. מה אמרה רבקה ליעקב על הבאר בחרן ?(בעל הטורים כט,ב) כמו שאנכי יפת תואר ונזדמנתי על הבאר כך יהיה לך מבנות אחי , אם תראה שהיא כתוארי היא בת מזלך.
2. יעקב שואל את רועי הצאן האם מכירים את לבן. לשאלת יעקב "השלום לו" הם עונים "שלום". מדוע הם לא עונים ליעקב "שלום לו" ? (בעל הטורים כט,ו) כי אין שלום אמר ה' לרשעים.
3. יעקב מגיע לחרן ומוכיח את הרועים. על מה? (רש"י כט,ז) יעקב שאל אותם מדוע הם יושבים בטלים, הרי הם צריכים לעבוד כל עוד עדיין יום בחוץ.
4. מדוע לא יכלו רועי הצאן להשקות את העדרים? (רש"י כט,ח) היתה אבן גדולה על פי הבאר והיו צריכים להגיע כל הרועים על מנת להזיזה.
5. מה עושה יעקב כאשר הוא רואה את רחל באה עם הצאן? (כט,י) הוא מגלגל לבדו את האבן מעל פי הבאר ומשקה את צאן לבן דודו.
6. מדוע בכה יעקב כשפגש את רחל? (2 סיבות) (רשי כט,יא) 1. לפי שצפה ברוח הקודש שאינה נכנסת עמו לקבורה. 2. לפי שבא בידים ריקניות, אמר, אליעזר עבד אבי אבא, היו בידיו נזמים וצמידים ומגדנות, ואני אין בידי כלום. לפי שרדף אליפז בן עשו במצות אביו אחריו להורגו, והשיגו, ולפי שגדל אליפז בחיקו של יצחק, משך ידו, אמר לו מה אעשה לצווי של אבא, אמר לו יעקב טול מה שבידי, והעני חשוב כמת
7. יעקב אומר לרחל "כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא". כיצד מסביר רש"י את הסתירה בין שני הדברים? (כט,יב) אם לרמאות הוא בא, גם אני אחיו ברמאות, ואם אדם כשר הוא, גם אני בן רבקה אחותו הכשרה
8. מדוע רחל סיפרה דווקא לאביה? (רש"י כט,יב) לפי שאמה מתה, לא היה לה להגיד אלא לו
9. יעקב מספר לרחל כי הוא בנה של רבקה ורחל רצה לבשר ללבן אביה. מה עושה לבן? (כט,יג) רץ לקראתו, מחבק אותו, מנשק אותו ומביאו לביתו.
10. מדוע לבן רץ לקראת יעקב מחבק אותו ומנשק אותו? (רשי כט,יג) כסבור ממון הוא טעון, שהרי עבד הבית בא לכאן בעשרה גמלים טעונים **ויחבק** .כשלא ראה עמו כלום, אמר, שמא זהובים הביא והנם בחיקו **וינשק לו**.אמר, שמא מרגליות הביא והם בפיו
11. מדוע היו עיני לאה רכות? (רשי כט,יז) שהיתה סבורה לעלות בגורלו של עשו בכתה, שהיו הכל אומרים, שני בנים לרבקה ושתי בנות ללבן, הגדולה לגדול והקטנה לקטן

בנין בית יעקב

1. יעקב נכנס חסר כל לביתו של לבן ומתחיל לעבוד אצלו. מה הוא מבקש כמשכורת ותמורת מה?(כט,יח) אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה.
2. מדוע יעקב מקפיד לדייק "ברחל בתך הקטנה" (רש"י כט,יח) .כל הסימנים הללו למה, לפי שהיה יודע בו שהוא רמאי, אמר לו אעבדך ברחל, ושמא תאמר רחל אחרת מן השוק, תלמוד לומר בתך, ושמא תאמר אחליף ללאה שמה ואקרא שמה רחל, תלמוד לומר הקטנה ואף על פי כן לא הועיל, שהרי רמהו
3. לבן מסכים לעסקה והזמן חולף במהירות מאהבת יעקב את רחל. לבן הרמאי עורך משתה חתונה בן יעקב ורחל אך בלילה מוחלפת הכלה. את מי רואה יעקב בבוקר? (כט,כה) את לאה
4. "ויהי בבוקר והנה היא לאה". רש"י אומר כי בלילה לא היתה זו לאה, כי יעקב מסר סימנים לרחל והכלה ידעה את הסימנים. כיצד ידעה לאה הסימנים ומדוע (רש"י כט,כה) ? רחל עמדה ומסרה לה אותן סימנים כדי שלא תתבייש אחותה.
5. מה התירוץ של לבן הרמאי להחלפת הכלה? (כט,כו) בחרן לא מקובל שהצעירה תתחתן לפני הגדולה
6. לבן מציע ליעקב להתחתן עם רחל בעוד שבעה ימים. מה התנאי? (כט,כז) שיעקב יעבוד עוד שבע שנים.
7. ה' רואה כי לאה שנואה ולכן נותן לה ללדת ואילו רחל עקרה. מי הבנים שנולדו ראשונים?

ראובן כי ראה ה' בעניי (כט,לב)

שמעון כי שמע ה' כי שנואה אנוכי(כט,לג)

לוי ___ עתה הפעם ילווה אישי אלי (כט,לד)
יהודה ___ הפעם אודה את ה' (כט, לה)

8. בכל הילדים שנולדו כתוב "ותקרא/קראה" (הכוונה שהאמא נתנה את השם לילד) ואילו כשנולד לוי כתוב "קרא שמו לוי" מדוע (רש"י כט,לד) מדרש אגדה באלה הדברים רבה, ששלח הקב"ה גבריאל והביאו לפניו, וקרא לו שם זה, ונתן לו כ"ד מתנות כהונה, ועל שם שלוהו במתנות קראו לוי:
9. "ותקנא רחל באחותה". במה קנאה רחל בלאה? (רש"י ל,א) קנאה במעשיה הטובים, אמרה, אלולי שצדקה ממני לא זכתה לבנים
10. מדוע רחל אומרת ליעקב "הבה לי בנים" וכי הבעיה אצלו? הרי רחל הייתה עקרה(רש"י ל,א) וכי כך עשה אביך לאמך(שהייתה עקרה) והלא התפלל עליה.
11. מניין לומדים שמי שאין לו בנים חשוב כמת? (רש"י ל,א) מהמילים "מתה אנכי"
12. רחל עקרה ולכן מבקשת מיעקב שיתחתן גם עם אמתה בלהה ואולי ממנה היא תיבנה. מי שני הבנים שנולדו? (ל,ו-ח) דן ונפתלי.
13. גם לאה מבקשת מיעקב להתחתן עם אמתה, זלפה. מי שני הבנים שנולדו לאחר מכן? (ל,יא-יג) גד ואשר
14. מה ראובן הביא לאמו ומתי? מה זה בא ללמד? (רש"י ל,יד) ראובן הביא לאמו דודאים בימי קציר חיטים, כלומר, בשעת הקציר כשהחקלאים כבר באו לשדה, לקחו מה שהם צריכים והשאירו את השאר, שזה כבר הפקר ומותר לקחת. זה בא ללמד שבני יעקב הקפידו על הגזל.
15. הקב"ה שומע את תפילות לאה והיא יולדת עוד שלושה ילדים. מי הילדים? (ל,יח-כא) יששכר זבולון ודינה.
16. מדוע נקראה דינה בשם זה? (רשי ל, כא) שדנה לאה דין בעצמה, אם זה זכר, לא תהא רחל אחותי כאחת השפחות, והתפללה עליו ונהפך לנקבה
17. מהו המעשה שזכר ה' לרחל שבגלל זה נתן לה ה' היריון? (רש"י ל,כב) זכר לה שמסרה סימניה לאחותה
18. ממה רחל פחדה כשראתה שהיא לא יולדת? (רש"י ל,כב) היא פחדה שיעקב יגרש אותה (לפי הדין שמי שנשא איתה ולא הולידה לו ילדים במשך יותר מ10 שנים צריך לגרשה), ועשו הרשע ישא אותה.
19. ה' אוסף את חרפתה (בושתה) של רחל, והיא יולדת בן. מי הוא? (ל,כד) יוסף
20. מה השתנה כשנולד יוסף? (רש"י ל,כה) יעקב רצה לעזוב את חרן ולחזור לארץ ישראל להתמודד מול עשו שרצה להרוג אותו, ומשנולד יוסף, שהיה 'שטנו של עשו' - יעקב ראה שכעת הוא יכול לחזור.

שכרו של יעקב

לאחר לידת יוסף יעקב רוצה לחזור לארץ ישראל ומבקש את שכרו מלבן הרמאי. לבן ידע שהקב"ה ברך אותו בבנים(שהרי לפני זה לא היו לו בנים כי רחל היתה רועה את הצאן) וגם בעושר גדול בזכותו של יעקב.

1. יעקב מבקש את שכרו מתוך הצאן שיוולד בעקבות ההסכם. יעקב עורך הסכם עם לבן שיסירו חלק מהכבשים והעיזים מכל העדר שלו הקיים. כל השה – נקוד וטלוא וחום וכל עז- טלוא ונקוד. פרשו את המילים הבאות לפי רש"י ל,לב:
   נקוד - _____ [מנומר בחברבורות דקות(כמו אצל נמר)]
   טלוא - _____ מלשון טלאי שהם חברבורות גדולות]
   חום - _____ [שחום דומה לאדום]
2. לבן הרמאי מסכים, אך בפועל מוריד גם תיישים ועיזים עקודים וכל העיזים שיש בהם כתמים לבנים בצמר כדי שיעקב לא יצליח. איזה צאן נותן לבן ליעקב? (רשי ל,לו) הרעועות שבהן, החולות והעקרות שאינן אלא שירים, אותן מסר לו
3. יעקב לוקח מקלות ומקלף את הקליפה מהמקלות בצורות מסויימות כך שהוא נראה מנומרים. מה יולדות הצאן שרואות את המקלות בזמן ששותות מים בשקתות המים? (ל,לט) עקודים נקודים וטלואים
4. ה' מברך את יעקב והוא הופך לעשיר גדול. מה אומרים בניו של לבן מקנאתם? (לא,א) לקח יעקב כל אשר לאבינו.

החזרה לארץ ישראל

יעקב שומע את דברי בניו של לבן על כך שכל העושר שלו שייך ללבן ואף רואה שלבן מתנהג אחרת

1. ה' מתגלה ליעקב. מה ה' מצווה את יעקב? (לא,ג) לשוב לארץ ישראל.
2. מדוע יעקב קורא לרחל תחילה? (רשי, לא,ד) לרחל תחלה ואחר כך ללאה, שהיא היתה עקרת הבית, שבשבילה עבד יעקב אצל לבן
3. יעקב קורא לרחל ולאה לשדה ומספר להם על אביהן שניסה לרמותו הרבה פעמים אך ה' שמר עליו , ועל הציווי לחזור לארץ. רחל ולאה מסכימות עם יעקב ומעודדות אותו לעזוב. מה עושה רחל לפני העזיבה מחרן? ומדוע (רשי לא,יט) גונבת את התרפים (פסלוני עבודה זרה) של אביה לבן, התכוונה שאביה יפסיק לעבוד עבודה זרה
4. יעקב מנצל את הזמן שלבן הולך לגזוז את הצאן ובורח עם כל המשפחה והרכוש לכיוון ארץ ישראל. מה עושה לבן לאחר ששומע זאת? (לא,כג) רודף אחרי יעקב
5. בפרק לא, פסוק כג כתוב כי לבן רדף אחר יעקב "דרך שבעת ימים" ולא שבעה ימים. מה לומדים מכך? שכל מה שהלך יעקב בשבעה ימים, הלך לבן ביום אחד. שלושה ימים שהפרידו ביניהם ועוד שלושה ימים שהלך המגיד להגיד ללבן שיעקב הלך לדרכו, נמצא יעקב רחוק מלבן ששה ימים, ובשביעי השיגו לבן.
6. ה' מזהיר את לבן מלדבר עם יעקב 'מטוב עד רע' - אך מדוע שלא ידבר איתם לבן דברים טובים? (רש"י לא,כד) משום שגם אם ידבר איתם דברים טובים - הוא רשע, ודבר טוב אצל רשע זה דבר רע אצל צדיק.
7. לבן משיג את יעקב בהר הגלעד וכועס על יעקב על הפרידה ללא הודעה ועל גניבת התרפים. מה עונה יעקב? (לא,לב) מי שלקח את התרפים לא יחיה
8. לבן מחפש את התרפים בכל האוהלים. מה עושה רחל? (לא,לד) שמה את התרפים בכר הגמל ויושבת עליהם.
9. יעקב כועס על לבן על עשרים שנות עבודה שבהן לבן רימה את יעקב למרות מאמציו.
   רחליך ועיזיך _____ (לא,לח) (לא הפילו בהריון) לא שיכלו
   אילי צאנך _____ (לא,לח) (לא לקחתי לעצמי לאכול) לא אכלתי
   טרפה_____ (לא,לט) (שנטרפו ולא באשמתי , שילמתי) לא הבאתי אליך
   גנובתי _____לילה (לא,לט) (גם אלה שנגנבו ביום ובלילה,שילמתי לך) יום וגנובתי
   ביום אכלני _____ בלילה (לא,מ) (רעיתי את צאנך בחום הקשה בימים ואף בלילות הקפואים כקרח).
   חֹרֶב, וְקֶרַח
   ותדד _____ כדי לשמור על הצאן שלך. (לא,מ) שְׁנָתִי מֵעֵינָי

10. לבן כופר בטובה של יעקב אך מציע לכרות ברית. יעקב מבקש מבניו ללקוט אבנים ולבנות מצבה, שיהיה תזכורת לברית. כיצד יעקב קורא למצבה? (לא,מז) גלעד
11. מה הברית שכורתים לבן ויעקב על המצבה? (לא,נב) שאף אחד מהם לא יעבור את המצבה לקראת השני.
12. לאחר הפרידה מלבן, יעקב חוזר ארצה ופוגש במלאכי ה'. כיצד יעקב קורא למקום? ומדוע? (רשי לב,ג) מחניים, משום שתי מחנות של מלאכים, מחנה אחד של חוצה לארץ שבאו עמו עד כאן. ומחנה שני של ארץ ישראל שבאו לקראתו